

ПРИЯТЕЛИ

Дѣдо Димо и дѣдо Стойчо сж врѣстници и приятели отъ детинство. И като малки, и кога порастнаха, тѣ никога за нищо не се скараха. Живѣха си приятелски и цѣло село имъ завиждаше.

Но случи се при едно голѣмо наводнение тѣй, че селската рѣка придойде много и измѣни коритото си тѣкмо между две тѣхни ниви. Когато водата спадна, тѣ се събраха да видятъ — кжде ще бже новата границата между тоя имъ имотъ. И за пръвъ пѣтъ между двамата приятели се появи препирня. Всѣки отъ тѣхъ се считаше за правъ и настояваше на своето.



— Вижда се, каза дѣдо Димо, че и двама сме прости хора, та не ще можемъ да разрешимъ сами нашата препирня. Не ще ли е по-добре да отидемъ при сждията?

— Да отидемъ, отвърна дѣдо Стойчо.

— Хубаво, тогава пригответи се и още утре ще заминемъ за града, додаде дѣдо Димо.

Дѣдо Стойчо помисли и каза:

— За утре азъ имамъ една много важна работа и не ще мога да дойда. Ти отиди самъ при сждията. Разкажи му, каква ни е препирнята и какво искашъ ти — какво азъ. Той да те изслуша и да реши, кой отъ двама ни има право.